

pligtige indkomst af udgifter til forsikringer og pensionsordninger. Ud over det i de indledende bemærkninger til lovforslaget herom anførte skal yderligere bemærkes følgende:

I henhold til ligningsloven, jfr. senest lovbeholdtgørelse af 19. december 1952 § 19, kan ved indkomstopgørelsen fradrages „beløb, der anvendes til pensions- og enkeforsørgelse, livsforsikring, ulykkes-, syge-, invaliditets-, alderdoms- og arbejdsløshedsforsikring, dog ikke udover et samlet beløb af 600 kr. årlig“. Denne regel svarer til bestemmelsen i statsskattelovens § 6, stk. 1 c., 2. pkt., dog at beløbet herefter kun var 400 kr.; beløbet blev ved ligningsloven for skatteåret 1952—53 forhøjet til 600 kr.

Medens der således nu kun kan ske fradrag indenfor 600 kr. for samtlige de nævnte udgifter går forslaget ud på:

a) *fradrag uden begrænsning for præmier* vedrørende livrente, overlevelserente, arverente, pensionsforsikring og lignende *renteforsikringer*, tegnet til fordel for den skattepligtige eller hans pårørende, samt for bidrag til pensionsordninger, der går ud på at sikre den skattepligtige eller hans pårørende *en løbende årlig pensionsindtægt*;

b) *fradrag indenfor* det nuværende maksimumsbeløb, *600 kr. årlig*, for udgifter til arbejdsløsheds-, syge-, invaliditets- og ulykkesforsikring, til *kapitalforsikringer*, tegnet til fordel for den skattepligtige eller hans pårørende, for bidrag til pensionsordninger, der tilsikrer den skattepligtige eller hans pårørende *en kapitaludbetaling* (jfr. § 8 b), samt for indskud i visse opsparingsordninger.

Den foreslåede bestemmelse under nr. 2 tager sigte på en vidtgående lempelse i den skattemæssige behandling af udgifterne vedrørende de forsikrings- og pensionsformer, der går ud på at sikre den skattepligtige og hans familie en løbende årlig ydelse. Den omfatter alle sådanne ordninger, truffet til fordel for den skattepligtige selv og hans pårørende, og går herved videre end bestemmelsen i skattelovskommissionens udkast § 11, nr. 3, der begrænsede kredsen af de pårørende, ordningen skulle sikre, for at fradragsretten kunne indrømmes. Man har imidlertid fundet det naturligt også at indrømme fradragsretten, hvor den skatte-

pligtige gennem en forsikring har ønsket at sikre andre pårørende end ægtefælle og børn, f. eks. en svagelig søster, som den pågældende støtter.

Den ubegrænsede fradragsret må ses i forbindelse med, at de løbende ydelser, som kommer til udbetaling, når forsikringen eller pensionen bliver aktuel, bliver undergivet indkomstbeskatning hos den berettigede, hvilket ikke er tilfældet med de kapitaludbetalinger, der sker i kraft af kapitalforsikringer eller kapitalpensionsordninger. Ved bestemmelsen i nr. 2, 2. pkt., er der givet regler om annuitetsforsikringer, hvorved det fastslås, hvornår sådanne forsikringer i henseende til fradraget kan behandles som renteforsikringer, og hvornår de må anses for kapitalforsikringer. Af begrundelsen for den ubegrænsede fradragsret følger, at betingelserne for dennes indrømmelse måtte anses for bristet, såfremt renteforsikringen, efter at være blevet aktuel, kunne tænkes at blive afløst af en kapitaludbetaling een gang for alle; skulle noget sådant ske — hvilket sikkert meget sjældent vil forekomme — skal der ifølge forslagets § 67, nr. 5, svares særlig indkomstskat af kapitaludbetalingen. Hvor en forsikring er en kombination af kapital- og renteforsikring må præmien eller indskudet opløses i den del, der falder på kapitalforsikringen, og den del, der falder på renteforsikringen; dette delingsforhold skulle altid kunne oplyses af forsikringsselskaberne.

En særlig regel er givet for fradrag af indskud een gang for alle. Denne regel — der er enklere end den i kommissionsudkastet foreslåede — går ud på, at indskudet fradrages med $\frac{1}{10}$ i det år, hvori det er indbetalt, og med $\frac{1}{10}$ i hvert af de efterfølgende 9 år. Samme regel anvendes på præmie- og bidragsbeløb, der efter kontrakten skal tilsvares over et kortere åremål end 10 år. Dør den skattepligtige i afskrivningsperioden kan afskrivningen fortsættes af ægtefællen, såfremt ordningen er truffet til fordel for denne.

Medens skattelovskommissionen slet ikke ville indrømme noget fradrag for udgifter eller bidrag til kapitalforsikringer eller kapitalpensionsordninger, går nærværende forslag som foran anført ud på at tillade fradrag herfor indenfor 600 kr. (sammen med visse andre udgifter). Man har ikke ment,